

travelbook

Neapol i Kampania

travelbook

Bezdroża

ERGO
HESTIA®

Autor przewodnika: Krzysztof Bzowski

Redaktor prowadzący: Maciej Żemojtel

Aktualizacja informacji praktycznych: Krzysztof Bzowski

Redakcja: Kamila Bulzacka

Skład: Katarzyna Radkowiak

Opieka techniczna: Katarzyna Leja

Źródło pochodzenia danych kartograficznych: OpenStreetMap.org

Okladka: materiały graficzne na okładce zostały wykorzystane za zgodą stock.adobe.com

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiegokolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji. Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autor oraz wydawca dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autor oraz wydawca nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Helion S.A.

ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice

tel.: 32 2309863

e-mail: redakcja@bezdroza.pl

księgarnia internetowa: <https://bezdroza.pl>

Drogi Czytelniku!

Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres:

<https://bezdroza.pl/user/opinie/benet2>

Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzje.

Wydanie II

ISBN: 978-83-8322-127-4

Copyright © Helion S.A., 2023

Kup książkę

Poleć książkę

Oceń książkę

Księgarnia
internetowa

Lubię to!
Nasza społeczność

Atrakcje Kampanii i Neapolu 6

Informacje praktyczne 10

Przed wyjazdem 12

Wybór czasu podróży 12

Formalności 12

Pieniądze 14

Zabezpieczenie medyczne
i ubezpieczenia 14

Dojazd 15

Autobusem 15

Pociągiem 15

Samolotem 16

Samochodem 16

Na miejscu 17

Komunikacja w regionie 17

Noclegi 18

Żywyienie 18

Informacje A-Z 20

Spis treści

Informacje krajoznawcze 26

Krajoznawcze ABC 28

Geografia 28

Klimat 30

Przyroda 31

> Wezuwiusz 34

Kultura i sztuka 38

Starożytność 38

Średniowiecze 40

Renesans i barok 42

Sztuka XIX i XX wieku 44

Kuchnia neapolitańska i kampańska 45

Neapol 48

Historia 55

Pałac Królewski i okolice 61

Wzdłuż Via Toledo 69

Wzdłuż Spaccanapoli 75

Wzdłuż Via dei Tribunali 92

► Szopki neapolitańskie 98

Wokół centrum

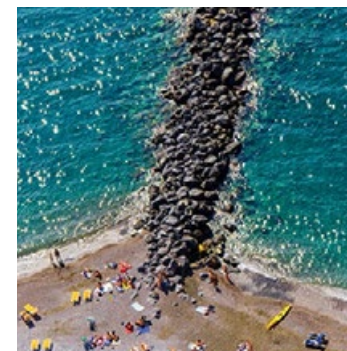
historycznego 102

Wzdłuż wybrzeża

do Mergelliny 110

Na wzgórzu Vomero 116

Capodimonte 120

► Polscy pisarze i poeci
w Neapolu 178

Wyspa Ischia 180

Paestum i wybrzeże Cilento 187

Polu Flegrejskie 196

Pompeje 206

Okolice Pompei 215

Wyspa Procida 216

Salerno 219

Sorrento 226

Kampania 132

Amalfi 134

Wybrzeże Amalfitańskie 139

Benewent 146

Okolice Benewentu 152

Wyspa Capri 154

Caserta 164

Okolice Caserty 169

Herkulanum 172

Stownikzek polsko-włoski 232

Indeks 234

Legenda 236

Wezuwiusz

Górujący nad Zatoką Neapolitańską równy stożek Wezuwiusza (wł. Vesúvio) to charakterystyczny element panoramy oglądanej z Neapolu. Ten jedyny obecnie czynny wulkan na stałym lądzie kontynentu europejskiego należy do najbardziej niebezpiecznych na świecie. Co prawda nie wybucha on szczególnie często – jak np. Etna na Sycylii – lecz przeraża fakt, że w bezpośrednim jego sąsiedztwie mieszka przeszło trzy miliony ludzi.

Wezuwiusz zaliczany jest do stratowulkanów. To właśnie one mają charakterystyczny kształt stożka, który większości ludzi kojarzy się z „typowym” wulkanem. Taki stożek formowany jest przez kolejne warstwy wypytywającej z krateru lawy o dość dużej lepkości i gęstości – z tego powodu lava ta szybko zastyga, formując górę wulkaniczną.

Najpotężniejszą, znaną z czasów historycznych eksplozją Wezuwiusza była ta z 79 r. n.e., która zasypała Pompeje i Herculanium. Wybuch był tak niszczący, że pozostała po nim wielka kaldera (dziś znana jako Monte Somma, 1132 m n.p.m.), obok której wyrósł z czasem nowy stożek, osiągający obecnie 1281 m n.p.m. Wcześniej Rzymianie nie mieli pojęcia, że znajdującą się w tym miejscu góra, w ca-

łości porośnięta lasem i prawdopodobnie nie posiadająca widocznego krateru, jest czynnym wulkanem, ponieważ od jego poprzedniej erupcji minęły wówczas tysiące lat. Od tego najbardziej znanego wybuchu Wezuwiusz przypominał o sobie jeszcze wielokrotnie, jednak nigdy z tak wielką, niszczącą siłą. Zwłaszcza po 1631 r. przez niemal trzy wieki jego aktywność była wyjątkowo duża. Ostatnia erupcja miała miejsce w 1944 r. i to z tego czasu pochodzą sprzedawane na pocztówkach i publikowane w folderach zdjęcia wybuchającego Wezuwiusza. Dziś, gdy wyjdziemy na szczyt i zajrzymy do głębokiego na 230 m krateru, nie dostrzeżemy tam ani kipijącej lawy, ani unoszących się dymów. Zresztą – wystarczy, że wierzchołek jest w chmurach (co zdarza się bardzo często, nawet gdy wszędzie dookoła jest ładna pogoda), wówczas w ogóle nie dostrzeżemy wnętrza krateru.

Większość masywu Wezuwiusza należy od 1995 r. do obszaru parku narodowego Parco Nazionale del Vesuvio (www.vesuviopark.it lub www.epnv.it). Powstał on nie tylko po to, by chronić walory przyrodniczo-krajoobrazowe młodej góry wulkanicznej, lecz także w celu zapobieżenia nielegalnej zabudowie terenów u jej stóp. Przed utworzeniem parku był to realny problem

w tej okolicy, który zagrażał nie tylko miejscowej przyrodzie, ale też samym mieszkańcom takich domów w razie powstania zagrożenia eksplozją wulkaniczną.

Wyprawa na szczyt Wezuwiusza nie wiąże się z żadnym niespodziewanym zagrożeniem – wulkan jest stale monitorowany od 1841 r., gdy założono na jego zboczach obserwatorium wulkanologiczne (Osservatorio Vesuviano, www.ov.ingv.it). W związku z tym w razie jakiegokolwiek ryzyka wzrostu aktywności Wezuwiusza wejście na szczyt zostanie zamknięte. Na krawędź krateru można podejść pieszo drogą poprowadzoną po usypiskach żużlu i popiołów, które w górnej części stożka są tylko w małym stopniu pokryte roślinnością; z tego powodu lepiej założyć pełne buty. Nawet latem można liczyć się tu ze znacznie niższą temperaturą niż u podnóża góry, a uciążliwe chłodu mogą potęgować silne, chłodne wiatry – dlatego przyda się coś więcej do ubrania niż krótkie rękawki i krótkie spodnie. Początek wspomnianej ścieżki znajduje się na parkingu na stokach wulkanu, na wysokości ok. 1000 m n.p.m., a zatem w drodze na szczyt i krawędź krateru pozostaje do pokonania mniej niż 300 m w pionie. Przy dobrej pogodzie warto obejść cały krater obiegającą go ścieżką.

Do parkingu pod Wezuwiuszem łatwo można dojechać z miasteczek Ercolano i Pompei. W obu przy stacjach kolejki Circumvesuviana działają agencje (w Ercolano Vesuvio Express, www.vesuvioexpress.info, w Pompejach Busvia del Vesuvio, www.busviadelvesuvio.com) organizujące wycieczki mikrobusami do jednego z parkingów na zboczach góry (od 25 EUR/os. – przy minimum 3 os.). W cenie przejazdu jest opłacony bilet wstępu do parku narodowego. Wycieczka z Pompei może być ciekawsza, bo można wybrać opcję dojazdu do mniejszego parkingu po wschodniej stronie krateru, do którego dowożą turystów tylko specjalne terenowebusy z napędem na cztery koła. Po dojechaniu na miejsce trzeba koniecznie zapamiętać, o której mikrobus będzie odjeżdżał na dół, by wrócić na ustaloną godzinę na parking! Ponadto dwa razy dziennie kursuje bezpośredni autobus EAV z Neapolu (początkowy przystanek w Neapolu na Piazza Piedigrotta, kolejne na Piazza Vittoria, przy Molo Beverello, na Corso Garibaldi oraz na Piazza Garibaldi przed dworcem głównym; rozkład dostępny na stronie www.eavsrl.it). Autobusy EAV na ten sam parking jeżdżą także z Pompei, z Piazza w godz. 8.00–15.30 (mniej więcej co godzina, ostatni powrót z parkingu o 17.40; cena: 3,10 EUR w jedną stronę).

Kup książkę

Poleć książkę

Amalfi

Pejzaż Amalfi i jego okolic urzeka od wielu stuleci każdego, kto tu zawita. Odcinek południowej strony Półwyspu Sorrentyńskiego – od leżącego w sąsiedztwie Salerno miasteczka Vietri sul Mare aż po uroczysko Positano – znany jest jako **Wybrzeże Amalfitańskie** (Costiera Amalfitana; zob. s. 139) od nazwy głównego miasta i portu tego obszaru. Tu góry opadają stromizną ku morzu. U wylotu małych dolin górskich strumieni ukryty się nad niewielkimi zatoczkami miasteczka i wioski. Widząc, jak są niepozorne, włącznie z głównym miastem – Amalfi, aż trudno uwierzyć, że niegdyś tworzyły razem jedną z zamożniejszych włoskich republik kupieckich. Potężna flota kupców z Amalfi docierała do odległych portów Lewantu, a jej znaczenie w historii Włoch było tak wielkie, że do dziś bandera włoskiej marynarki wojennej wykorzystuje m.in. symbol kupieckiej republiki Amalfi.

Znaczenie kulturowe sprawiło, że całe wybrzeże wraz z miastem Amalfi znalazło się na liście światowego dziedzictwa kulturalnego i przyrodniczego UNESCO.

Historia

Niegościnne, skaliste wybrzeża okolic Amalfi stały się schronieniem dla uchodźców z upadających i łupionych przez kolejne najazdy barbarzyńców wielkich miast Italii – miasteczko w niedostępnej dolinie górskiej zostało założone w VI w. Wkrótce zaczęło bogacić się na handlu morskim: tutejsi kupcy handlowali solą z Sardynii, niewolnikami, kością słoniową, jedwabiem, a także zbożem.

Czasy świetności Amalfi przypadły na okres od IX do XII w. Wówczas miasto stało się stolicą niewielkiej, pierwszej samodzielnej republiki kupieckiej we Wło-

szech, w której od 958 r. władzę sprawował wybierany doża. Na przełomie tysiącleci w republice, czyli w samym Amalfi i sąsiednich miasteczkach, mieszkało w sumie nawet 80 tys. osób! Miasto długo konkurowało z rosnącymi szybko w siłę późniejszymi morskimi potęgami kupieckimi: Pizą, następnie Wenecją i Genuą. Rody kupieckie z Amalfi uzyskały liczne przywileje handlowe na obszarze Morza Śródziemnego od Maghrebu i Hiszpanii po Lewant. Ich statki wędrowały do Konstantynopola i Antiochii, Aleksandrii i Tunisu... Flota Amalfi była trzonem sił, które pokonały marynarkę

Saracenów – Arabów z Maghrebu w 849 r. koło Ostii. Także w Amalfi po raz pierwszy skodyfikowano prawo handlowe i morskie w Italii na tzw. Tablicach Amalfitańskich – stosowane przez wiele innych flot handlowych aż do 1570 r. Z czasem łupieżcze najazdy Normanów, którzy już wcześniej na pewien czas częściowo pozbawili republikę niezależności, przyniosły kres jej świetności. Normanów wsparła konkurująca z Amalfi flota kupieckiej republiki Pizy podczas najazdów w 1135 i 1137 r. Upadek pogłębiło tsunami, które zniszczyło w 1343 r. port i część zabudowy.

Pamiętką po czasach chwały jest nie tylko piękna katedra, ale i używana do dziś bandera włoskiej marynarki wojennej, na której znalazło się m.in. godło Amalfi (biały krzyż podobny do maltańskiego na niebieskim tle).

Warto zobaczyć

Zabudowa Amalfi stłoczona jest w głębokiej, wąskiej dolinie o bardzo stromych zboczach, która rozszerza się nieznacznie jedynie w sąsiedztwie morza. Tu znajduje się

▼ Widok na Amalfi

Kup książkę

Poleć książkę

mały port, przed którym rozciąga się **Piazza Flavio Gioia** z pomnikiem tego pochodzącego z Amalfi żeglarza i wynalazcy busoli. Tuż obok, po drugiej stronie przecinającej miasteczko szosy rozciąga się kolejny plac, będący sercem Amalfi: **Piazza Duomo**.

★ Katedra św. Andrzeja

Nad placem góruje główny zabytek miasta, katedra św. Andrzeja (Cattedrale di Sant'Andrea), nazywana po prostu *duomo*. Świątynię zbudowano w miejscu starszego kościoła na początku XIII w., poczynając od ukończonej w 1208 r. krypty, w której złożono relikwie św. Andrzeja wywiezione z Konstantynopola zdobytego przez krzyżowców podczas IV wyprawy krzyżowej. Do głównej fasady katedry, z poprzedzającą portale **loggią** o ostrołukowych arkadach wypełnionych skomplikowanymi

maswerkami, wiodą długie, szerokie schody o 62 stopniach. Fasadę wykonano z czarnego i białego kamienia z dodatkiem złocenia, a jej zwieńczenie zdobi mozaika z Chrystusem Pantokratozem. Obecny wygląd zewnętrzny katedry od strony placu to efekt jej odbudowy w końcu XIX w. po zawaleniu się oryginalnej, pochodzącej jeszcze z XIII w. fasady, zbudowanej w stylu arabsko-normańskim na wzór sławnych katedr normańskich na Sycylii. Na lewo od fasady wyraża ponad zabudowę późnornormańska **dzwonnica**, której budowa trwała sto lat od 1180 r. Zwieńczenie wieży z czterema mniejszymi wieżyczkami udekorowanymi majoliką zapożyczono z architektury arabskiej.

Do wnętrza katedry wchodzi się przez wykonaną z brązu bramę z 1066 r., również przywiezioną z Konstantynopola. Nawy

zostały przebudowane i udekorowane na modłę barokową, średniowieczne pozostały jedynie ogólny plan świątyni, a także XII-wieczna romańska ambona. Pod prezbiterium znajduje się krypta, bogato udekorowana w okresie renesansu marmurowymi okładzinami na filarach wspierających sklepienie pięknie ozdobione freskami i stiukami. Tu, pod ołtarzem z dwumetrowym posągami św. Andrzeja wykonanym z brązu, przechowywane są relikwie patrona. W niektóre święta z jego grobu wydobywa się ponoć kleista substancja, a zjawisko to zwane jest „cudem manny”.

Do katedry przylega **Rajski Kruźganek** (Chiostro del Paradiso). Zbudowany w XIII w., on również zdradza wpływy architektury arabskiej. Znajdują się tu pozostałości starej, oryginalnej fasady katedry oraz wiele cennych sarkofagów i grobowców zamożnych mieszkańców Amalfi, a także wejścia do czterech kaplic. Stąd też wchodzi się do dawnej bazyliki (Basilica del Crocifisso), zbudowanej w IX w. Dziś mieści się tu **Muzeum Diecezjalne**.

Cattedrale di Sant'Andrea

- VII–IX 9.00–19.45, III–VI i X do 18.45, XI–II 10.00–13.00 i 14.30–16.30
- 3 EUR; w cenie biletu wstęp do **Rajskiego Kruźganika** i **Muzeum Diecezjalnego**

Arsenał Republiki Amalfitańskiej

Blżej morza niż Piazza Duomo można zwiedzić dawny Arsenał Republiki Amalfitańskiej (Arsenali della Repubblica) z podziemnymi wielkimi sklepionymi salami, w których zaprezentowano historię morską Amalfi. Zobaczyć tu można tzw. Tablice Amalfitańskie – spisane w X w. prawo morskie Amalfi, które długo obowiązywało na całym praktycznie obszarze Morza Śródziemnego, a wśród innych eksponatów są także m.in. liczne stare przyrządy nawigacyjne.

Arsenali della Repubblica

- róg **Largo Cesareo Console** i **Piazza Flavio Gioia**

- <https://arsenalediamalfi.it>
- **latem codz. 10.00–20.00, poza sezonem wt.–nd. 10.00–13.00 i 15.00–19.00**
- **bezpł.**

Dalej od morza

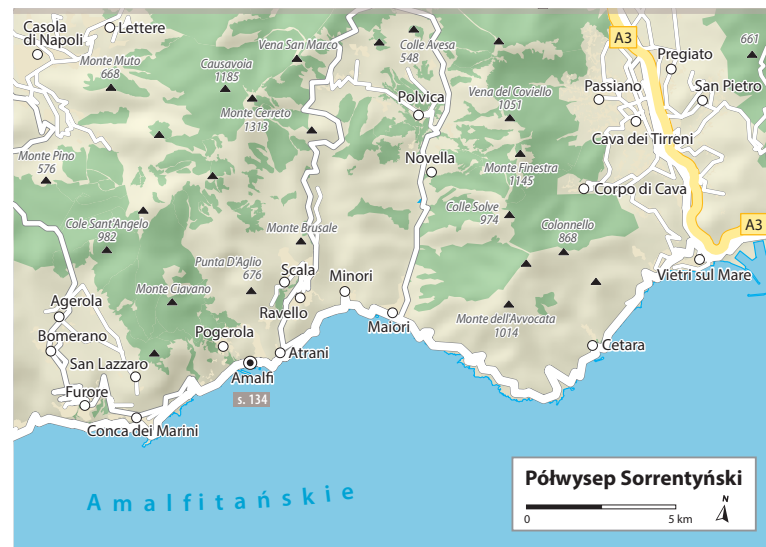
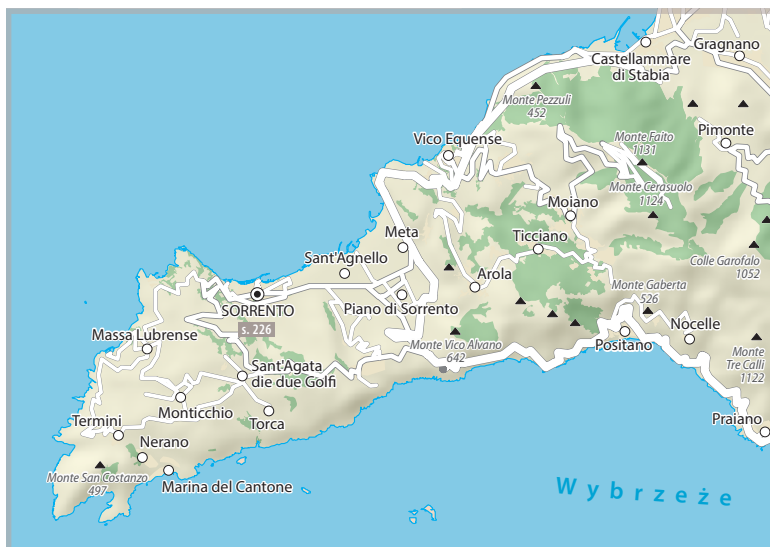
Kierując się w głąb doliny, w której leży Amalfi, warto nie tylko spacerować się główną ulicą – **Via Lorenzo d'Amalfi**, zaczynając się od Piazza Duomo, lecz również skierować się w boczne zaułki zabudowane starymi, najczystszy białymi domami. Co krok można tu zobaczyć sklepiki, w których sprzedaje się lokalne produkty i pamiątki, liczne kawiarnie i restauracje. Znajduje się tu także, przy Via dei Prefeturi, ufundowany w 986 r. **kościółek Santa Maria Maggiore** z piękną dzwonnica w stylu arabskim. Niedaleko stąd stoi **kościół Santa Maria Addolorata**, ufundowany w końcu XVIII w., w którym przechowuje się cenny XVI-wieczny marmurowy posąg Madonny z Dzieciątkiem i z którego wyrusza co roku w Wielki Czwartek procesja zakapturzonych członków miejscowego bractwa religijnego (w Wielki Piątek ze świątyni wyrusza kolejna procesja, tym razem z rzeźbą zabitego Chrystusa, Christo Morto). Podczas kolejnej wielkopiątkowej procesji niesiony jest posąg Piety.

W górnej części miasteczka główna ulica prowadzi przez niewielki placik Świętego Ducha (Piazza Spirito Santo) z **fontanną De Cape 'e Ciuccio** (Głowa Osta), nazwaną tak, bowiem podobno pojono tu dawniej osiołki. W pobliżu placu można podejść do jednego z najbardziej okazałych pałaców miejskich Amalfi, nazwanego **Palazzo Castriota** od nazwiska rodziny Castriota (pochodzącej z Albanii), której był własnością od XV do XVII w.

Najdalszą od morza częścią Amalfi jest **Dolina Młynów** (Valle dei Mulini). Niegdyś działały tu liczne wytwórnie papieru, a także małe zakłady przetwórstwa żelaza, które wykorzystywały się

▼ Katedra św. Andrzeja

spluwających z gór wartkich strumieni do napędzania maszyn niezbędnych w procesie produkcji. Chcąc dowiedzieć się więcej o tradycyjnych metodach produkcji papieru, niegdyś jednej z ważnych gałęzi rzemiosła w Amalfi, warto odwiedzić **Muzeum Papieru** (Museo della Carta). Produkcja papieru w mieście nie zamarta całkowicie – do dziś wytwarzane są tu tradycyjnie liczne wyroby papierowe, które można kupić w tutejszych sklepikach z pamiątkami.

Na zakończenie zwiedzania można wybrać się na dłuższy, mozolny spacer do górującej nad miastem od wschodu małej fortecy **Torre dello Ziro**, strzegącej Amalfi od lądu i będącej ważnym punktem obserwacyjnym. Z jej głównej wieży rozciąga się wspaniały widok zarówno na Amalfi, jak i znajdujące się w sąsiedniej dolinie od strony wschodniej miasteczko Atrani. Dojść do wieży można od Muzeum Papieru przez osadę Pontone.

Muzeum Papieru

- Via delle Cartiere 23
- <https://www.museodellacarta.it>

▲ Wieża Torre dello Ziro

Wyrbrzeże Amalfitańskie

Atrani

W wąskiej dolinie za górskim grzbiem zwieńczonym wieżą **Torre dello Ziro** znajduje się bliźniaczo podobne do Amalfi miasteczko Atrani, do którego pod wzgórzem prowadzi tunel dla pieszych, ułatwiający poruszanie się między oboma ośrodkami. Również Atrani okres świetności przeżywało w X i XI w., lecz upadło wraz z Republiką Amalfi. Także i tu jest niewielka plaża, którą od reszty miasta oddziela główna szosa, biegnąca wzdłuż całego Wyrbrzeża Amalfitańskiego. W Atrani przebiega ona po długim wiadukcie, pod którym można przechodzić z plaży do miasta.

Tuż nad plażą, na skalnej ostrodze zamkniętej zatokę od strony wschodniej, wyrasta najbardziej charakterystyczna budowla miasteczka – **kościół Santa Maria Maddalena** z XIII w., wiele razy przebudowywany. Bryłę świątyni urozmaicają trzy kopuły kryte kolorowymi, ułożonymi

w geometryczne wzory dachówkami malolukowymi oraz wysoka wieża pozbawiona hełmu. Na taras przed wejściem do świątyni wiodą szerokie schody z głównej szosy (od przeciwnej strony niż centrum miasteczka). Świątynia ma elegancką barokową fasadę o falistej linii. W środku można podziwiać barwne okładziny marmurowe na ścianach i filarach.

Atrani skupione jest w ciasnej dolinie u stóp kościoła. Niewiele tu wolnej przestrzeni, dlatego też nawet główny plac miasteczka, **Piazza Umberto I**, zwany jest „Placykiem” (*Piazzetta*). Ledwo mieści się tu kilkanaście kawiarnianych stolików... Przy placu (wiodą do niego długie schody obok Via dei Dogi) znajduje się niewielki **kościół San Salvatore de' Birecto** pochodzący z X w. Choć niepozorny, był ważnym miejscem dla republiki kupieckiej Amalfi, tu bowiem odbywała się po wyborze doży republiki specjalna religijna uroczystość przypominająca koronację, potwierdzająca jego wybór – nowy władca republiki przywdziewał wówczas symbol władzy doży, czyli ozdobny beret.

▲ Wybrzeże w okolicy Ravello

Ravello

Zaraz za Atrani od głównej drogi wzdłuż Wybrzeża Amalfitańskiego odbija szosa, wspinająca się serpentynami na wąski, długi grzbiet stromeego wzgórza. Tam, niemal zawieszzone 300 m ponad poziomem morza, znajduje się Ravello, jedna z pereł okolic Amalfi, odwiedzana przez licznych artystów, pisarzy i muzyków, poczynając od Giovanniego Boccaccia. W latach świetności republiki Amalfi kolejne rody kupieckie dorabiały się odpowiedniego majątku i chętnie opuszczały zatłoczone miasteczka wybrzeża, by właśnie tu, w Ravello, budować piękne wille z ogrodami, wzorowane na rezydencjach arabskich z niedalekiej Sycylii, do XI w. pozostające we władaniu saraceńskich najeźdźców.

Centrum miejscowości skupia się wokół ocienionego wielkimi piniami placu. Tu stoi katedra – **Duomo di Ravello**. Zbu-

dowana w XI w. przez Orsa Papićia, z wnętrza prezentuje się bardzo skromnie. Prawdziwe skarby skrywa we wnętrzu. Są tu trzy nawy, oddzielone arkadami wspartymi na starożytnych kolumnach. Ozdobą głównej nawy są dwie ustawione naprzeciwko siebie ambony wykonane z płyt kamiennych dekorowanych mozaikami i freskami. Szczególnie wrażenie wywiera młodsza i wyższa z ambon, dzieło Nicolò di Bartolomeo z Foggii, wykonana w 1272 r. Wsparta jest na spiralnych, smukłych kolumnach ustawionych na grzbietach marmurowych lwów.

Z placu przed katedrą przechodzi się obok ruin wieży – **Torre Maggiore** na teren **willi Rufoło**. Powstała ona w XIII w. dla zamożnego rodu Rufolo. Willę wspomina nawet Boccaccio w swoim *Dekameronie*. Ogród porastają piękne okazy egzotycznej flory i rośliny typowe dla regionu śród-

ziemnomorskiego. Unikatową atrakcją są ogrody kaskadowe, które nakazał założyć pochodzący ze Szkocji Nevill Reid, gdy zakupił willę w połowie XIX w.

Na południowym krańcu Ravello, na wąskim cyplu wzgórza rozciągają się ogrody wokół **willi Cimbrone**, której historia sięga XI w. W wielokrotnie przebudowywanej rezydencji mieści się hotel. W ogrodzie można odnaleźć zrekonstruowane pawilony, nawiązujące do średniowiecznej architektury arabskiej z Sycylii, a przede wszystkim **taras widokowy** (Terrazza dell'Infinito): widok stąd uważany jest przez wielu za najpiękniejszy na całym Wybrzeżu Amalfitańskim.

Po odpoczynku w ogrodach warto też poprzehadzać się po uliczkach Ravello. Można wówczas trafić do kolejnych średniowiecznych świątyń. Pierwsza stoi nieco na uboczu, obok szosy z Atrani – to **kościół Santa Maria a Gradillo** z XI w.,

z surowym, strzelistym wnętrzem. Druga znajduje się w północnej części Ravello – to **kościół San Giovanni del Toro** z X w. Tu można zobaczyć w trójnawowym romańskim wnętrzu kolejną kazalnicy z XIII w., wspartą na smukłych kolumnach i dekorowaną nie tylko mozaikami, ale i wielkimi freskami.

Ale Ravello szczyli się nie tylko średniowiecznymi budowlami – poniżej miasteczka, przy Via della Repubblica, stoi **Auditorium Oscar Niemeyer** – nowoczesna hala koncertowa, ukończona w 2010 r. Jest ona dziełem jednego z najświetniejszych architektów XX w. – pochodzącego z Brazylii Oscara Niemeyera.

Minori i Maiori

Na wschód od Atrani i Ravello, u wylotów sąsiadujących ze sobą dolin leżą dwa popularne kurorty: Minori i Maiori. Są to kolejne stare miejscowości, niegdys

▼ Kościół Santa Maria a Mare w Maiori

Kup książkę

PROGRAM PARTNERSKI

— GRUPY HELION —

1. ZAREJESTRUJ SIĘ
2. PREZENTUJ KSIĄŻKI
3. ZBIERAJ PROWIZJĘ

Zmień swoją stronę WWW w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

<http://program-partnerski.helion.pl>

GRUPA
Helion

Travelbook to Twój niezastąpiony towarzysz podróży. Wskaże Ci najważniejsze atrakcje, podpowie, czego szukać poza głównymi szlakami, i wprowadzi w świat miejscowych obyczajów. Znajdziesz w nim opisy najciekawszych regionów i miast, a sprawdzone informacje praktyczne umożliwią staranne zaplanowanie podróży.

Neapol i Kampania

Kampania, wraz ze swoją obrosłą mafijnymi konotacjami stolicą, to na mapie Włoch region szczególny – tak odmienny od włoskiej północy, że zdaje się leżeć w innym kraju. Neapol, pełen dostojnych zabytków i znakomitych muzeów, ma sławę miasta dekadentckiego, o iście bałkańskim charakterze. Również otaczające go atrakcje mogą przyprawić o zawrót głowy – to tu znajdują się skarby kultury i przyrody o światowej renomie – antyczne Pompeje, Pałac Królewski w Casercie, Wezuwiusz i Pola Flegrejskie, przepiękna wyspa Capri i skaliste Wybrzeże Amalfitańskie.

ebook dostępny na:

ebookpoint

 Bezdroża

Sprawdź najnowsze promocje:
● <http://bezdroza.pl/promocje>
Przewodniki najczęściej czytane:
● <http://bezdroza.pl/bestsellery>
Zamów informator podróżniczy:
● <http://bezdroza.pl/newsletter>

 Księgarnia Internetowa:
<http://bezdroza.pl>

ISBN 978-83-8322-127-4

9 788383 221274

Cena: 42,90 zł